

Abril.

SETMANARI NACIONALISTA D'ESQUERRA

ANY I - NÚM. 11

SURT ELS DISSABTES

BARCELONA, 5 NOVEMBRE 1938

Redacció i Administració:

R. Catalunya, 38, 1.

— Telèfon 17135 —

Preu: 50 cèntims

SUBSCRIPCIÓ:

6 pessetes trimestre

Editorial

Avui ningú dubta de que l'Esquerra Republicana de Catalunya és el partit majoritari de la pàtria. Això fa que la seva responsabilitat augmenti cada dia més. Ens trobem en una època o període de l'actual guerra d'independència en què el poble anheia que es vagi a una renovació de mètodes i orientacions polítiques de govern. Renovació que es concreta en el programa austere i eficient que representa en conjunt els principis bàsics que informen l'Esquerra Republicana de Catalunya. Es l'hora, doncs, de l'Esquerra, i això vol dir amb paraules pràctiques, que és hora d'una tercera etapa de guerra — la de la victòria — que giri a l'entorn d'una era republicana.

Som dels que creiem que quan s'ha d'exigir que una força política prengui una decisió d'acord amb les ànsies populars, cal que se li donin les facilitats necessàries per a governar majoritàriament els destins de Catalunya. I, per tant, cal salvar el primer obstacle, el de constituir un govern de base netament republicana amb la col·laboració directa o indirecta de les organitzacions sindicals.

Aleshores la responsabilitat recau plenament damunt del partit cridat a governar. I això precisa sigui realitzat immediatament. Cal, evidentment, que aquest partit estructuri un programa mínim en el qual hi figurin les conclusions en forma sintètica de les actuals aspiracions polítiques de la massa catalanista republicana de la nostra terra. La continuació de l'estat actual de coses no pot continuar. Cal rectificar els errors comesos per governs anteriors i que en l'actual encara subsisteixen. Si es vol un redreçament general de la nostra economia cal legislar de nou en aquesta matèria. Es necessari que la legislació de casa nostra no posi en inferioritat Catalunya davant la resta del territori lleial peninsular.

Igualment cal accelerar la tasca de la Comissió Mixta de Traspassos, als efectes de portar-se a terme tots aquells traspassos de serveis no realitzats encara i que l'Estatut Exterior de Catalunya ens atorga. L'aportació catalana a la guerra, cada dia més creixent, creiem ens fa mereixedors d'aquesta incrementació de tasca a realitzar en profit de l'autonomia de la nacionalitat catalana. A tot això, afegim una tasca d'estudi i d'elaboració de lleis i disposicions que són avui encara llacunes necessàries que desapareixin per part del Parlament de Catalunya i trobariem uns quants punts vitals a compaginar aquell programa mínim de què suarà parlàvem, a presentar de cara a la governació del país, pel partit majoritari de Catalunya.

I aquesta tesi nostra consti la venim defensant de temps ha, i que no ens trobem un bon dia, per no ésser escoltats, que quan estiguem tots plegats disposats a rectificar de bona fe errors passats, per visió política del Govern de la República no elimini — en atenció a la guerra — tot aquest marasme de coses que tant dificulta no solament el bon prestigi exterior de Catalunya, ans també l'acceleració ràpida de la victòria.

CAMINS DE DOLOR

Poemes de la nostra guerra

VII

AL FILL ABSENT

La taula ja està parada
mes no hi som tots, manques tu;
ta cadira l'hem guardada
perquè no hi sigui ningú.

El teu lloc encara espera
ben curull de records teus...
La forquilla, la cullera
i el teu plat, ara són meus.

La sopera escumejanta
exhala espirals de fum...
El verdum canta que canta
l'enyorança que el consum...

La marruixa cargolada
s'ha abaltit en un recó,
i ta mare atrafegada
entra i surt del menjador,

Mentre feineja sospira
pel fill que guerreja al front;
als seus ulls hi ha una guspira
d'una llàgrima que es fon...

Emoció en la paraula
i una tremolor en les mans;
mentre reparteix a taula
la minestra amb tos germans.

I el record campa i rumbeja
per l'absent, omplint-ho tot...
Si la fe algun cop flaqueja
el llavi no en diu ni un mot...

La taula ja està parada
tan sols a tu t'esperem.
Que vingui prompte l'albada
i s'acabi aquest turment!...

R. MASSIP I TARRAGÓ

Femina

ELS NOSTRES INTERNACIONALS

Els combatents de la nostra guerra que no eren espanyols, per una disposició del Govern de la República han abandonat els seus llocs dels parapets.

El nostre poble els ha demostrat amb l'acte senzill, però emocionadíssim del comiat, com perdurará per sempre en nosaltres l'agraïment a la seva gesta immensa de venir a acompanyar-nos en la lluita que sostenim.

Diem «els nostres internacionals». Sembla un contrasentit, i amb tot i no ho és, ja que ara que són — que han estat — a la nostra terra i que els hem acomiadat sota el nostre sol i els plecs gloriosos de la nostra senyera, ara, doncs, són també nostres. I ho seran per sempre més: la

seva actuació s'ha agermanat amb la dels nostres homes, s'han abraçat a la nostra causa, han lluitat per nosaltres.

Passaven rient, el dia del comiat, acompanyats per les notes alegres de la música que posava la nota d'harmonia a aquell acte. Passaven cantant llurs cançons típiques, i somrient amb els llavis i els ulls i el cor; i aixecaven el puny en laire, fort, serè, valent!

Tots aquests homes tenen a la seva pàtria llunyana una llar, una família; tot ho han deixat, i han vingut a nosaltres a posar-se al nostre costat, a lluitar amb nosaltres i per nosaltres. Ara, quan hi arribaran a les altres seves pàtries — des d'ara, els nostres internacionals

L'heroisme dels nostres soldats a l'Ebre replica a bastament a les maniobres feixistitzants de les cancelleries estrangeres